

tudod, ez a csapkodás, tördelés, pattogás,
sírás: zúgnak, panaszkodnak,
ellenkeznek a fák, cserjék, bokrok,
ez az emberi megpróbálás, mikor üt a szél, a hideg,
a zúzmarás csillagok mikor rálépnek
a kiszolgáltatott virágokra,

nincs védelem, minden gyümölcsnek, magnak
le kell hullnia tragikusan, ez a férfias vég,
ez az eleve elrendelés,
a zokszó nélküli, megállíthatatlan
bukás, zörgés, míg minden csupasz lesz,

tudod, néma, csontvázi templom,
röpül felé egy varjú, károg,
kár, kár: tudod, mintha végigrepedne
az ország fölött a mennybolt
kemény, csúszós-kék jege.

TÓTH LÁSZLÓ

Topográfia

(Versek egy ciklusból)

FÉRJ TÖPRENG, NAGY...

Férj töpreng, nagy a rezsi, a lakbér
öt kiló, további ezret, minimum ezret el-
visznek a kölcsönök, a villany, gáz, tévé, telefon,
az újságok, biztosítások meg egyebek, s még jó, ha nem
többet ezernél, férj szenved, túl sok a kosztpénz, drágám,
drága a hús, kevesebb húst kellene ezentúl és
több zöldséget, drága a desszert, kevesebb
desszertet kellene ezentúl és több
gyümölcsöt, szorosabbra kellene
húzni ezentúl azt a bizonyos
nadrágszíjat,
kevésbé jól kellene
ezentúl jól élni, férj
gyötrődik, jó lesz behúzni
ezentúl az embernek a farkát

*meg kinek mi je van, rágja a bajsztát
s rágja a körmét, drága a cigaretta, drága
a pia, drága a könyv és drága a ruha, de kell
a dohány és kell a szesz, mindennapi dohányunkat és
piánkat add meg nekünk ma, kell a könyv és kell a ruha,
mindennapi könyvünket és ruhánkat add meg nekünk ma,
hiszen nem élhet teljesen szüzen és teljesen pőrén
az ember, a zsuga így is kiiktattatott már,
a lödörgések így is megritkultak már,
a nagy bulik és nagy indulatok
így is megszerényedtek már,
de összébb kellene húzni,
összébb, összébb, férj
rágódik, feleség
fekszik,
feleség olvas,
feleség nem figyel,
feleség oda se figyel,
feleség tudni akarja, milyen
volt A szerelem a XVII. században**

ELGONDOLKODOM NÉHA, MIÉRT...

*Elgondolkodom néha, miért nincs
egyetlen egy közös fénykép sem a családi
albumban, melyen nagypapa meg nagymama, apu
meg anyu és én együtt is rajta lennénk. Mindig
csak külön-külön. Esetleg nagypapa anyuval,
nagymama apuval meg velem — és így tovább,
néhányan ketten, hárman, sőt négyen is
rajta vagyunk, de ötös felvétel, az
nincs egy se. Azaz van, egy mégis
lenne, csakhogy az nem
fénykép.*

NINCS IS MA...

*Nincs is ma születésnapom
nékem voltaképpen soha nincs is születésnapom
de találtam egy színes üveggolyót s ez
már elegendő ok az ünneplésre meg-
célzok vele egy egérlyukat s ez
már elegendő ok az ünneplésre
elgurítom belemegy a lyukba
s ez már elegendő ok
az ünneplésre
üres poharam emelem*

* Claude Dulong könyve. Gondolat Könyvkiadó, Budapest, 1974.

*prosit! s csak úgy üvegből
nyakalom a bort sört vodkát mikor
mi van olykor fizetésnapok előtt
tejet is iszom s ez mindig
a boldog tejkorszakra emlékeztet volt nékem
falovam s ez már elegendő ok az ünneplésre
volt nékem bűgőcsigám és bodzapuskám
s ez már elegendő ok az ünneplésre
anyu úgy szeretett hogy alig
lehetett elviselni s ez
már elegendő ok az ünneplésre apu
a hiányát hagyta rám s egy ollót s ez
már elegendő ok az ünneplésre esténként
hideg fém-karjai közé fogja a nyakamat s ez
már elegendő ok —*

V A R G A I M R E

A toronyépítő jeleket lát

Rousseau és Kazinczy emlékére

*A népek úgy határozának
a folyó partjára tornyot emelnek
csillagokat karcoló tetejűt elegendőt
mind a folyó menti világnak
Hírét hogy hallották elindulának felszél-irányból
virággal lombbal díszített ormóttan tutajon
elindulának délről maguk előtt terelve barmaik
s elindulának naptámadat felől s onnan hol nyugat
csillaga lángol vonultak seregekben át az őszi mezőkön
kiszáradt katángok csipkefák galagonyacserjék és
kökénybokrok közt vizomlások mellett horhosok mélyén
vonultak a faközöld és rozsdás lombú fák
tisztasárga levelű nyírek már koraeste
kődbe merültek különös tarkaság foszlott elő
a földi felhővilágból s ilyenkor hőkre fogva
az elülső szekerek állatait megálltak gyors-mód
rakott tűznél szárítkoznak melegedének
óh óh szellem anyóka már odaérünk hamarost
ha segítesz szarvasünő ha segítesz óh óh
Elindula a föld-rész mind a folyó felé
hogy közösen fölemeljék a tornyot*